

КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА
КАФЕДРА ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА

ЗАТВЕРДЖУЮ»

Проректор з науково-методичної та
навчальної роботи

О. Б. Жильцов
20/17 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Історія сценічного костюма

Галузь знань 02 «Культура і мистецтво»

Спеціальність 025 «Музичне мистецтво» (за видами)

Освітній рівень – другий (магістерський)

ІНСТИТУТ МИСТЕЦТВ

Stamp of the Institute of Arts, Kyiv University named after Bohdan Khmelnytskyi. The stamp contains the following information:

- Program No: 0059/177
- Identification code: 02136524
- Address: Майданья вільності, Київ
- Monitoring of quality of education

There is a handwritten signature and the date 2017 in the stamp area.

2016–2017 навчальний рік

Розподіл годин відповідає навчальному плану. Структура типова.
Заступник директора з науково-методичної та навчальної роботи

А. О. Таранник

Робоча програма навчальної дисципліни «Історія сценічного костюму» для студентів за спеціальністю 025 «Музичне мистецтво» (за видами).

Розробник: **Варивончик А.В.**, кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри образотворчого мистецтва Інститут мистецтв Київського університету імені Бориса Грінченка.

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри образотворчого мистецтва.

Протокол від «05» жовтня 2016 року № 2

Завідувач кафедри
образотворчого мистецтва

Ю. В. Романенкова

ЗМІСТ

Пояснювальна записка.....	4
I. Опис предмета навчальної дисципліни	6
II. Тематичний план навчальної дисципліни	7
III. Програма навчальної дисципліни.....	8
IV. Навчально-методична карта дисципліни	12
V. Плани семінарських занять	13
VI. Завдання для самостійної роботи	15
Карта самостійної роботи бакалавра	16
VII. Система поточного та підсумкового контролю	17
VIII. Методи навчання	19
IX. Методи контролю	20
X. Методичне забезпечення курсу	20
XI. Рекомендована література (основна, додаткова)	21

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Робоча навчальна програма з дисципліни «Історія сценічного костюма» – невід’ємна частина освітньо-професійної підготовки магістрів музичного мистецтва професійного спрямування «Сольний спів» у вищих навчальних закладах України. Зміст навчання курсу «Історія сценічного костюму» забезпечується освітньо-професійною програмою підготовки магістра музичного мистецтва за спеціальністю 025 «Музичне мистецтво» та положеннями освітньо-кваліфікаційної характеристики.

«Історія сценічного костюма» присвячена основам, специфіці та структурі сценічного костюму і передбачає широке ознайомлення з історією найбільш видатних світових культур (від Стародавнього Єгипту до європейського середньовіччя, а також включаючи основи українського національного одягу XIX ст.), закономірними фазами становлення орнаменту всередині кожної культури та основними етапами його історичного розвитку.

На базі теоретичних відомостей розроблені семінарські завдання, згідно з якими виконуються презентації та розгляд стилів і історичних костюмів різних епох.

Мета курсу полягає у засвоєнні основ історичного костюму, вмінні їх охарактеризувати та розуміння загальних закономірностей історії сценічного костюму. Процес навчання передбачає осмислене виконання численних завдань, роботу з джерелами та літературою, можливість застосування композиційних схем, колірних рішень орнаментів та ін.

Завдання дисципліни:

- засвоїти особливості становлення сценічного костюму як явища художньої культури;
- дослідити особливості та принципи історичного костюму;
- ознайомитися з методами проведення мистецьких пошуків і досліджень;
- розглянути історичні факти становлення та розвитку сценічного костюму;

- ознайомитися з історією сценічного костюму.

Програма передбачає послідовне вивчення студентами питань теорії та практики сценічного костюму в історичному аспекті.

Програмою передбачена послідовність виконання як аудиторних завдань, так і завдань, які виконуються студентами самостійно.

Програма розрахована на підготовку магістрів музичного мистецтва. Її зміст має комплексну структуру, що сприяє опануванню зображально-виражальними засобами, самостійному використанню студентами ілюстрацій, орнаментальної композиції; допоможе викладачеві сформуванню у майбутніх фахівців високий рівень професійної готовності до управління процесом виховання учнів засобами теорії і практики сценічного костюму в умовах шкільної та позашкільної роботи.

Визначені програмою навчально-практичні завдання варто розглядати як обов'язковий мінімум для будь-якої спеціалізації. Навчально-творчі завдання мають варіативний характер. Залежно від рівня підготовки студентів, вибору ними спеціалізації та потреб факультету можливо змінювати тематику завдань.

Після завершення курсу навчання випускник повинен знати:

- елементи та особливості історичного костюму;
- основні принципи застосування елементів сценічного костюму;
- орієнтуватися в особливостях художнього оформлення сценічного костюму;
- аналізувати та диференціювати зображення сценічного костюму;
- використовувати знання зі сценічного костюму та можливостей його трансформації у процесі виготовлення авторського костюму.

Кращі роботи студентів залишаються у фонді Інституту і використовуються в навчальному процесі як демонстративний матеріал.

I. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Курс підготовки фахівців	Галузь знань, спеціальність, освітній рівень	Характеристика навчальної дисципліни
Кількість кредитів, відповідних ECTS: 6	Шифр та назва галузі знань 02 Культура і мистецтво	Нормативна
		Рік підготовки: 5-й
Змістових модулів: 2	Шифр та назва спеціальності: 025 Музичне мистецтво (за видами)	Семестр: 9, 10
Загальна кількість годин: 180		Аудиторні заняття: 48 год.
		Лекції: 24 год.
Тижневих годин: 1	Освітній рівень другий (магістерський)	Семінарські: 24 год.
		Модульний контроль: 12 год.
		Самостійна робота: 120 год.
		Вид контролю: залік

II. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Історія сценічного костюма. 5 курс, 9-10 сем.	Кількість годин						
Назви змістових модулів і тем	усього	у тому числі					
		л.	п.	с.	с.р.	м.к	сем.к
9 семестр							
Змістовий модуль I. Загальні основи та історія сценічного костюму							
Тема 1. Вступ. Роль художнього оформлення вистави у виявленні образів героїв конкретних пропонованих обставинах	28	4	0	4	20		
Тема 2. Сценічний костюм його завдання, сфера використання	28	4	0	4	20		
Тема 3. Костюм стародавнього світу (Єгипту, Греції та Риму)	28	4	0	4	20		
За змістовим модулем I	90	12	0	12	60	6	
Разом годин у 9 семестрі	90	12	0	12	60	6	0
10 семестр							
Змістовий модуль II. Основні види і типи сценічного костюму							
Тема 4. Костюм європейського середньовіччя (візантійського, романського, готичного)	28	4	0	4	20		
Тема 5. Розвиток сценічного костюму XIX- XX ст.	28	4	0	4	20		
Тема 6. Сценічний костюм на основі українського національного одягу	28	4	0	4	20		
За змістовим модулем 2	90	12	0	12	60	6	0
Разом годин у 10 семестрі	90	12	0	12	60	6	0
Усього годин	180	24	0	24	120	12	0

III. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Змістовий модуль I. Загальні основи та історія сценічного костюму.

Тема 1. Вступ. Роль художнього оформлення вистави у виявленні образів героїв конкретних пропонованих обставинах

Лекція 1. - 4 год.

Вистава має володіти могутньою силою емоційного впливу, виховувати в людях високі моральні і естетичні уявлення. Процес народження вистави роль художника. Декорації, бутафорія, меблі, костюми, грим і освітлення складають художнє оформлення вистави. Процеси створення вистави та художні оформлення.

Рекомендована література	
Основна: [1]; [2]; [3]; [4]; [5].	Додаткова: [1]; [2]; [3]; [4]; [5].

Тема 2. Сценічний костюм його завдання, сфера використання

Лекція 2. - 4 год.

Роль сценічного костюму та доповнення образу. Розкриття характеру, створення необхідного часу, епохи, стилю і місця дії. Театральна постановка стає символом епохи. Моделювання та підготовка сценічного костюму до спектаклю.

Рекомендована література	
Основна: [1]; [2]; [3]; [4]; [5].	Додаткова: [1]; [2]; [3]; [4]; [5].

Тема 3. Костюм стародавнього світу (Єгипту, Греції та Риму)

Лекція 3. - 4 год.

Костюм Єгипту. В давньому світі Єгипет став першою імперією, що претендувала на світове панування, в межах земель відомих давнім єгиптянам. З давніх часів єгиптяни ткали з льону майже прозорі тканини (легендарний вісон), через кілька шарів яких просвічувало тіло.

Давньогрецький костюм. В давньогрецькому костюмі гендерний розподіл спостерігається більш в декорі та аксесуарах, ніж в основних компонентах. Великого значення давні греки надавали колірному рішенню

костюма, що мало символічний характер. Білий колір маркірував одяг аристократів, доповнюючись в урочистих випадках пурпуровим; зелений, сірий, шафрановий та коричневий носили переважно сільські жителі; темно-сірий, чорний та темно-зелений виявляли смуток носія.

Давньоримський костюм. В костюмі етрусків переплелись риси давньоєгипетської, критської та грецької традицій. Характерні ознаки їх костюма. Культура Давнього Риму поєднала в собі певні місцеві традиції.

Елементи театрального мистецтва (костюми, маски та ін.) народжувалися в найдавніших народних обрядах й іграх. У давньогрецькому театрі вже в 5 ст. до н. е., крім будинку сцени, існували об'ємні декорації, які в епоху еллінізму сполучалися з мальованими. Принципи давньогрецького театрального мистецтва були засвоєні в театрі Древнього Рима, де часто застосовувалася завіса.

Існуючий уже за античності принцип симультанної декорації, (розрахованої на одночасний показ всіх місць дії) став характерним для європейського середньовічного театру, де спочатку роль тла при виконанні містерій виконував інтер'єр, а потім — зовнішня стіна церкви.

Рекомендована література	
Основна: [1]; [2]; [3]; [4]; [5].	Додаткова: [1]; [2]; [3]; [4]; [5].

Змістовий модуль II. Основні види і типи сценічного костюму

Тема 4: Костюм європейського середньовіччя (візантійського, романського, готичного).

Лекція 4. - 4 год.

Костюм візантійської доби. Східна Римська імперія стала провідним осередком становлення і оплоту світогляду, типового для всіх світових релігій. Утвердження абсолютної переваги трансцендентного світу, духовних засад, повне підпорядкування земного життя вимогам ідеального удосконалення та розвинена система догм характеризують середньовічний

світогляд і формують культурні орієнтири.

Разом з тим, Візантія – нащадок античної давньогрецької культури з її культом краси і активний учасник розмаїтих економічних і культурних контактів зі Сходом. Як спадкоємця античної культури, Візантія залишає у вжитку основні складові давньоримського костюма: туніка перетворилась на догматику і тогу та пеналу, яка трансформувалась в касулуальду.

Костюм романської доби. Як і візантійське суспільство, населення країн Західної Європи, починаючи від часів Великого переселення народів формує світоглядні уявлення на основі догматів християнства.

Готичний костюм. Пізнє середньовіччя (XIII-XV століття) демонструє досить розмаїту картину державного устрою, розвитку економіки, культурних та мистецьких уподобань європейських країн і разом з тим – певну цілісність та зростаючу динаміку цивілізаційних змін в європейському суспільстві.

Рекомендована література	
Основна: [1]; [2]; [3]; [4]; [5].	Додаткова: [1]; [2]; [3]; [4]; [5].

Тема 5. Розвиток сценічного костюму XIX- XX ст.

Лекція 5. - 4 год.

Величезний вплив на театральне мистецтво 1870-80-х роках зробила діяльність Мейнінгенського театру, режисери якого, прагнучи перебороти традиції італійської кулісно-аркової системи, надавали сценічному рельєфу різноманіття, удосталь застосовуючи пратикабли й різні архітектурні форми.

Остання чверть 19 століття — епоха розквіту російського Театрально-сценічного мистецтва В. Д. Поленов, В. М. Васнецов, К. А. Коровін, В. А. Серов, М. А. Врубель затверджували в театрально-сценічному мистецтві принципи цілісного поетичного трактування спектаклю, використовуючи композиційні прийоми станкового живопису.

Театрально-сценічне мистецтво 20 століття надзвичайно збагатилася сценічна техніка: використовуються синтетичні матеріали, люмінесцентні

фарби, колажі, фото- і кінопроекції, системи дзеркал, складні світлові партитури й т.д. В 1960-их роках велика увага майже повсюдно приділялася «позасценічній» декорації, сцені-арені (у СРСР розроблялися ще з кінця 1920-х років В. Е. Мейерхольдом і Н. П. Охлопковим). 1970-і роки характеризуються усе більше інтенсивним застосуванням мотивів, навіяних народним мистецтвом (обрядових масок-гримів, костюмів маріонеток, ляльок, що іноді досягають гігантських розмірів і декорації, що стають органічними).

Рекомендована література	
Основна: [1]; [2]; [3]; [4]; [5].	Додаткова: [1]; [2]; [3]; [4]; [5].

Тема 6. Сценічний костюм на основі українського національного одягу.

Лекція 6-4 год.

Український національний одяг несе велику роль в створенні сценічного костюму. Історія розвитку народного одягу. Значення предметного середовища у формуванні естетичної свідомості людини. Декоративна творчість. Поняття «декор» в сценічному костюмі.

Рекомендована література	
Основна: [1]; [2]; [3]; [4]; [5].	Додаткова: [1]; [2]; [3]; [4]; [5].

IV. НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНА КАРТА ДИСЦИПЛІНИ «ІСТОРІЯ СЦЕНІЧНОГО КОСТЮМА»

5 к., 9, 10 сем.. Разом: 180 год., лекції – 24 год., семінари – 24 год., самостійна робота – 120 год., МКР – 12 год.

9 семестр		10 семестр
Модулі	Змістовий модуль I	Змістовий модуль II
бали	Загальні основи та історія сценічного костюму	Основні види і типи сценічного костюму
	82 бали	82 бали
Лекції	T1. Вступ. Роль художнього оформлення вистави у виявленні образів героїв конкретних пропонованих обставинах	T4. Костюм європейського середньовіччя (візантійського, романського, готичного)
	T2. Сценічний костюм його завдання, сфера використання	T5. Розвиток сценічного костюму XIX - XX ст.
	T3. Костюм стародавнього світу (Єгипту, Греції та Риму)	T6. Сценічний костюм на основі українського національного одягу
Відвідування лекцій	6 балів	6 балів
Семінарські заняття	T1. Роль художнього оформлення вистави у виявленні образів героїв конкретних пропонованих обставин (10 балів)	T4. Костюм європейського середньовіччя (візантійського, романського, готичного) (10 балів)
	T2. Сценічний костюм його завдання, сфера використання (10 балів)	T5. Розвиток сценічного костюму XIX - XX ст. (10 балів)
	T3. Костюм стародавнього світу (Єгипту, Греції та Риму) (10 балів)	T6. Сценічний костюм на основі українського національного одягу (10 балів)
Відвідування семінарських занять	6 балів	6 балів
Загалом	36 балів	36 балів
Самостійна робота	Засвоїти процеси створення вистави і художнього оформлення. Підготувати доповідь.	Засвоїти роль сценічного костюму для вистави періоду європейського середньовіччя. Підготувати доповідь.
	Засвоїти принцип стилю, часу, епохи обраної театральної постановки. Підготувати доповідь.	Засвоїти роль сценічного костюму для вистави періоду XIX- XX ст. Підготувати доповідь.
	Засвоєння принципів створення постановки стародавнього світу. Підготувати доповідь.	Засвоїти роль сценічного костюму на основі українського національного одягу для вистави. Підготувати доповідь.
	15 балів	15 балів
Види поточного контролю	МКР 1 - 25 балів	МКР 2 - 25 балів
Підсумковий рейтинговий бал	Разом – 164 бали (коефіцієнт визначення успішності – 1,64)	

V. ПЛАНИ СЕМЕНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ I. ЗАГАЛЬНІ ОСНОВИ ТА ІСТОРІЯ
СЦЕНІЧНОГО КОСТЮМУ

Семінарське заняття № 1. Роль художнього оформлення вистави у виявленні образів героїв конкретних пропонованих обставин (4 год.)

План:

1. Розробити сценарій постановки спектаклю (включаючи: декорації, бутафорія, меблі, костюми, грим та освітлення);
2. Роль художника в театралізованій дії;
3. Визначити стиль постановки;
4. Надати спектаклю певну форму.

Рекомендована література	
Основна: [1]; [2]; [3]; [4]; [5].	Додаткова: [1]; [2]; [3]; [4]; [5].

Семінарське заняття № 2. Сценічний костюм його завдання сфера, використання (4 год.)

План:

1. Роль сценічного костюму в спектаклі;
2. Образ сценічного костюму в постановці (одяг, грим, взуття, аксесуари, зачіска);
3. Сприяти розкриттю ідейного змісту вистави;
4. Підсилити вплив вистави на глядача.

Рекомендована література	
Основна: [1]; [2]; [3]; [4]; [5].	Додаткова: [1]; [2]; [3]; [4]; [5].

Семінарське заняття № 3. Костюм стародавнього світу (Єгипту, Греції та Риму) (4 год.)

План.

1. Розробити план постановки стародавнього Єгипту (сцена, одяг, грим);
2. Розробити план постановки стародавньої Греції (сцена, одяг, грим);
3. Розробити план постановки стародавнього Риму (сцена, одяг, грим).

Рекомендована література	
Основна: [1]; [2]; [3]; [4]; [5].	Додаткова: [1]; [2]; [3]; [4]; [5].

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ II. ОСНОВНІ ВИДИ І ТИПИ СЦЕНІЧНОГО КОСТЮМУ

Семінарське заняття № 4. Костюм європейського середньовіччя (візантійського, романського, готичного) (4 год.)

План:

1. Розробити план постановки європейського середньовіччя візантійського стилю (сцена, одяг, грим);
2. Розробити план постановки європейського середньовіччя романського стилю (сцена, одяг, грим);
3. Розробити план постановки європейського середньовіччя готичного стилю (сцена, одяг, грим).

Рекомендована література	
Основна: [1]; [2]; [3]; [4]; [5].	Додаткова: [1]; [2]; [3]; [4]; [5].

Семінарське заняття № 5. Розвиток сценічного костюму XIX- XX ст. (4 год.)

План:

1. Розвиток сценічного костюму в опері XIX ст. С. С. Гулака - Артемовського «Запорожець за Дунаєм», «І. Карпенко - Карий «Сто тисяч» (сцена, одяг, грим);
2. Розробити власні постановки за цими творами.

Рекомендована література	
Основна: [1]; [2]; [3]; [4]; [5].	Додаткова: [1]; [2]; [3]; [4]; [5].

Семінарське заняття № 6. Сценічний костюм на основі українського національного одягу (4 год.)

План:

1. Розвиток сценічного костюму в музичній комедії «Сорочинська ярмарка» М. Старицького.
2. Розробити власні постановки за цими творами.

Рекомендована література	
Основна: [1]; [2]; [3]; [4]; [5].	Додаткова: [1]; [2]; [3]; [4]; [5].

**VI. ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ I. ЗАГАЛЬНІ ОСНОВИ ТА ІСТОРІЯ
СЦЕНІЧНОГО КОСТЮМУ.**

Тема 1. Вступ. Роль художнього оформлення вистави у виявленні образів героїв конкретних пропонованих обставин.

Самостійна робота 1 - 20 год.

1. Засвоїти процеси створення вистави і художнього оформлення
2. Підготувати презентацію.

Рекомендована література	
Основна: [1]; [2]; [3]; [4]; [5].	Додаткова: [1]; [2]; [3]; [4]; [5].

Тема 2. Сценічний костюм його завдання сфера, використання.

Самостійна робота 2 - 20 год.

1. Засвоїти принцип стилю, часу, епохи обраної театральної постановки
2. Підготувати презентацію.

Рекомендована література	
Основна: [1]; [2]; [3]; [4]; [5].	Додаткова: [1]; [2]; [3]; [4]; [5].

Тема 3. Костюм стародавнього світу (Єгипту, Греції та Риму).

Самостійна робота 3-20 год.

1. Засвоєння принципів створення постановки стародавнього світу.
2. Підготувати презентацію.

Рекомендована література	
Основна: [1]; [2]; [3]; [4]; [5].	Додаткова: [1]; [2]; [3]; [4]; [5].

**ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ II. ОСНОВНІ ВИДИ І ТИПИ СЦЕНІЧНОГО
КОСТЮМУ**

Тема 4. Костюм європейського середньовіччя (візантійського, романського, готичного).

Самостійна робота 4 -20 год.

1. Засвоїти роль сценічного костюму для вистави.
2. Підготувати презентацію.

Рекомендована література	
Основна: [1]; [2]; [3]; [4]; [5].	Додаткова: [1]; [2]; [3]; [4]; [5].

Тема 5. Розвиток сценічного костюму XIX- XX ст.

Самостійна робота 5-20 год.

1. Засвоїти роль сценічного костюму для вистави.
2. Підготувати презентацію.

Рекомендована література	
Основна: [1]; [2]; [3]; [4]; [5].	Додаткова: [1]; [2]; [3]; [4]; [5].

Тема 6. Сценічний костюм на основі українського національного одягу.

Самостійна робота 6-20 год.

1. Засвоїти роль сценічного костюму для вистави.
2. Підготувати презентацію.

Рекомендована література	
Основна: [1]; [2]; [3]; [4]; [5].	Додаткова: [1]; [2]; [3]; [4]; [5].

КАРТА САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ МАГІСТРА

з дисципліни «Історія сценічного костюма»

Змістовий модуль та теми курсу	кільк. годин	Бали
Змістовий модуль I. Загальні основи та історія сценічного костюму		
Вступ. Роль художнього оформлення вистави у виявленні образів героїв конкретних пропонованих обставин.	20	5
Сценічний костюм його завдання сфера, використання.	20	5
Костюм стародавнього світу (Єгипту, Греції та Риму).	20	5
Змістовий модуль II. Основні види і типи сценічного костюму		
Костюм європейського середньовіччя (візантійського, романського, готичного).	20	5
Розвиток сценічного костюму XIX- XX ст.	20	5
Сценічний костюм на основі українського національного одягу.	20	5
Разом	120	30

VII. СИСТЕМА ПОТОЧНОГО ТА ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ

Навчальні досягнення магістрів із дисципліни «Історія сценічного костюма» оцінюються за модульно-рейтинговою системою, в основу якої покладено принцип поопераційної звітності, обов'язковості модульного контролю, накопичувальної системи оцінювання рівня знань, умінь та навичок; розширення кількості підсумкових балів до 100.

Контроль успішності студентів з урахуванням поточного і підсумкового оцінювання здійснюється відповідно до навчально-методичної карти (п. IV), де зазначено види й терміни контролю. Систему рейтингових балів для різних видів контролю подано у табл. 7.1.-7.3.

Таблиця 7.1

Розрахунок рейтингових балів за видами поточного (модульного) контролю

№ п/п	Вид діяльності	Максим. кіль-кість балів	ЗМ 1		ЗМ 2	
			К-сть од.	Всього балів	К-сть од.	Всього балів
1	Відвідування лекцій	1	6	6	6	6
2	Відвідування семінарських занять	1	6	6	6	6
3	Робота на семінарських заняттях	10	3	30	3	30
4	Самостійна робота	5	3	15	3	15
5	МКР	25	1	25	1	25
Максимальна кількість балів за модуль				82		82
Підсумковий рейтинговий бал			164			
Коефіцієнт визначення успішності			1,64			

Таблиця 7.2

Розподіл балів, які отримають студенти

Поточне тестування та самостійна робота								Кількість балів без урахування коефіцієнту	Коефіцієнт успішності	Кількість балів з урахуванням коефіцієнта
ЗМ №1				ЗМ №2						
T1	T2	T3	МКР	T4	T5	T6	МКР	164	1,64	100
19	19	19	25	19	19	19	25			
82				82						

Порядок переведення рейтингових показників успішності

Рейтингова оцінка	Оцінка за шкалою університету	Значення оцінки
A	90-100	<u>Відмінно</u> – відмінний рівень знань (умінь) в межах обов'язкового матеріалу з можливими незначними недоліками.
B	82-89	<u>Дуже добре</u> – достатньо високий рівень знань (умінь) в межах обов'язкового матеріалу без суттєвих (грубих) помилок.
C	75-81	<u>Добре</u> – в цілому добрий рівень знань (умінь) з незначною кількістю помилок
D	69-74	<u>Задовільно</u> – посередній рівень знань (умінь) із значною кількістю недоліків, але достатній для подальшого навчання або професійної діяльності.
E	60-68	<u>Достатньо</u> – мінімально можливий (допустимий) рівень знань (умінь).
F _X	35-59	<u>Незадовільно з можливістю повторного складання</u> – незадовільний рівень знань (умінь) з можливістю перескладання за умов належного самостійного доопрацювання.
F	1-34	<u>Незадовільно з обов'язковим повторним вивченням курсу</u> – достатньо низький рівень знань, що вимагає повторного проходження курсу.

Якщо дисципліна вивчається протягом двох і більше семестрів, то семестрові оцінки визначаються в установленому порядку в межах стобальної шкали, а підсумкова – як середня зважена оцінка.

Форми проміжного контролю визначаються кафедрою самостійно і чітко прописуються в робочій навчальній програмі.

Кількість балів, які студент набрав під час вивчення дисципліни, оголошується на останньому (семінарському, лабораторному) занятті.

Результати проміжного та підсумкового контролю знань студентів зазначаються у відомості обліку успішності, а загальна підсумкова оцінка – в індивідуальному навчальному плані студента (ІНПС).

Семестровий контроль в Університеті здійснюється у формі, передбаченій навчальним планом.

VIII. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

I. Методи організації та здійснення навчально-пізнавальної та творчої діяльності

1) За джерелом інформації:

- *словесні*: лекція (традиційна, проблемна,) із застосуванням комп'ютерних інформаційних технологій, семінари, пояснення, розповідь, бесіда;
- *наочні*: спостереження, ілюстрація, демонстрація;
- *практичні*: ескізування, вправи.

2) За логікою передачі і сприймання навчальної інформації: індуктивні, дедуктивні, аналітичні, синтетичні.

3) За ступенем самостійності мислення: репродуктивні, пошукові, дослідницькі.

4) За ступенем керування навчальною діяльністю: під керівництвом викладача; самостійна робота студентів: з книгою; з репродукціями творів; з використанням рекомендованих та обраних самостійно художніх матеріалів та інструментів; виконання індивідуальних навчальних проектів.

II. Методи стимулювання інтересу до навчання і мотивації навчально-пізнавальної та творчої діяльності: навчальні дискусії; створення ситуації пізнавальної новизни; створення ситуацій зацікавленості (метод цікавих аналогій тощо).

ІХ. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

У процесі оцінювання навчальних досягнень магістрів застосовуються такі методи:

- **методи усного контролю:** індивідуальне опитування, фронтальне опитування, співбесіда, залік.
- **методи письмового контролю:** модульне письмове тестування; підсумкове письмове тестування, звіт, реферат.
- **методи комп'ютерного контролю:** тестові програми.
- **методи самоконтролю:** уміння самостійно оцінювати свої знання, самоаналіз.
- **представлення навчально-методичних та творчих робіт, семестровий перегляд.**

Кожний модуль включає бали за поточну роботу магістра практичних заняттях, бали за виконання самостійної роботи, а також модульну контрольну роботу.

Модульний контроль знань магістрів здійснюється після завершення вивчення навчального матеріалу модуля.

Кількість балів за роботу з теоретичним матеріалом, на практичних заняттях, під час виконання самостійної роботи залежить від дотримання таких вимог:

- своєчасність виконання навчальних завдань;
- повний обсяг їх виконання;
- якість виконання навчальних завдань;
- самостійність виконання;
- творчий підхід у виконанні завдань;
- ініціативність у навчальній діяльності.

Х. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КУРСУ

- навчально-предметний фонд;
- зразки робіт студентів та репродукції творів майстрів;
- опорні конспекти лекцій;
- навчальні посібники (частково в електронному вигляді);
- робоча навчальна програма;
- засоби підсумкового контролю: семестровий перегляд з оцінюванням навчальних та творчих робіт для контролю знань студентів з навчальної дисципліни **«Історія сценічного костюма»**.

XI. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна:

1. Андросова Э.М. Основы художественного проектирования костюма: Учебное пособие / Э.М. Андросова. — Челябинск: Издательский дом «Медиа-Принт», 2004. — 184 с, ил. (Наявний в електронному репозиторії: <http://elib.kubg.edu.ua/4141/>)
2. Джексон Ш. Костюм для сцены: Пособие по изготовлению театрального костюма. — М.: Искусство, 1984. — 143 с., ил., рис. (Наявний в електронному репозиторії: <http://elib.kubg.edu.ua/2774/>)
3. Кибалова Л., Гербенова О., Ламарова М. Иллюстрированная энциклопедия моды. — Прага.: Арттия, 1986. (Наявний в електронному репозиторії: <http://elib.kubg.edu.ua/2769/>)
4. Ніколаєва Т. О. Історія українського костюма. Іл. З. Васиної, Л. Міненко, Т. Ніколаєвої, О. Слінчак, М. Старовойт. — К.: Либідь, 1996. — 176 с.; іл. (Наявний в електронному репозиторії: <http://elib.kubg.edu.ua/1972/>)
5. Пласкина Э. Б. История костюма. Стили и направления: Учеб. пособие для студ. учрежд. сред. проф. образования / Э. Б. Пласкина, Л. А. Михайловская, В. П. Попов; Под. ред. Э. Б. Пласкиной. — 2-е изд., стер. — М.: Издательский центр «Академия», 2004. — 244 с., [8] л. цв. ил.: ил. (Наявний в електронному репозиторії: <http://elib.kubg.edu.ua/2770/>)

Додаткова:

1. Захаржевская Р.В. Костюм для сцены. — М., 1967.
2. Горбачова Л. М. «Костюм ХХ століття від Поля Пуаре до Еммануеля Унгаро» М., 1997
3. Стриженова Т. К. «З історії радянського костюма» М., 1972.
4. Сидоренко Т. В. «Моделювання та художнє оформлення одягу» М, 2001
5. Труханів Д. А. «Конструювання одягу» М, 1997